

Prefigurări ale idealului de independență creatoare și de dominare a forțelor creatoare în raport cu forțele de represiune și adaptare se pot găsi deja din abundență în anii cinzeci și la începutul anilor șaizeci, când ele existau ca tendințe alternative la mișcarea de adaptare din operele unor scriitori cum sînt Kerouac, Ginsberg, Corso, Burroughs și Norman Mailer. Mailer, de exemplu, afirmă în *Advertisements for Myself* că singura reacție corectă la amenințările negării de sine și ale capcanelor adaptării ar fi „să te izolezi de societate, să exiști fără rădăcini și să pornești într-o călătorie fără țintă printre imperativele răzvrătite ale eului” (54). Toate acestea trebuie asociate cu ideile și strategiile principale ale mișcării Beat de început, cu revolta tinerilor de mai tîrziu și cu diversele forme a ceea ce avea să devină contracultura. În mod caracteristic, distrugerea intenționată a eului (mai ales la Burroughs) a jucat deseori un rol tot atît de important